

Fredmans sång N:o 21

Måltidssång

Carl Michael Bellman (1740-1795)

Marcia

Så lun - ka vi så små nin - gom från
Du gub - be, fäll din kry - cka ner, och
Bac - chi bul - ler och tu - mult när dö - den ro -
du, du yng - ling, lyd min lag: den skön - sta nymf,
par: Gran - ne kom, ditt tim - glas är nu fullt.
som åt dig ker, i - nun - der ar - men tag.
Ty - cker du, att gra - ven är för djup, nå vä - lan, så tag dig
då en sup, tag dig se'n di - to en, di - to två, di - to tre, så
dör du nöj da - re.

2

Du vid din remmare och press,
rödbrusig och med hatt på sned,
snart skrider fram din likprocess
i några svarta led.

Och du som pratar där så stort,
med band och stjärnor på din rock,
re'n snickarn kistan färdig gjort
och hyvlar på dess lock. Tycker du ...

3

Men du som med en trumpen min
bland riglar, galler, järn och lås
dig vilar på ditt penningskrin
inom din stängda bås;
och du som svartsjuk slår i kras
buteljer, speglar och pokal,
bjud nu god natt, drick ur ditt glas
och hälsa din rival;
tycker du ...

4

Och du som under titlars klang
din tiggarsstav förgyllt vart år,
som knappast har, med all din rang,
en skilling till din bår;
och du som ilsken, feg och lat
fördömer vaggan, som dig välft,
och ändå dagligt är plakat
till glasets sista hälft;
tycker du ...

5

Du som vid Martis fältbasun
i blodig skjorta sträckt ditt steg;
och du som tumlar i paulun
i Chloris armar feg;
och du som med din gyldne bok
vid templets genljud reser dig,
som rister huvud', lärd och klok,
och för mot avgrund krig;
tycker du ...

6

Men du som med en ärlig min
plär dina vänner häda jämt
och dem förtalar vid ditt vin
och det liksom på skämt;
och du som ej försvarar dem,
fastän ur deras flaskor du
du väl kan slicka dina fem,
vad svarar du väl nu?
Tycker du ..

7

Men du som till din återfärd,
ifrån det du till bordet gick,
ej klingat för din raska värd,
fastän han ropar: Drick!
Driv sådan gäst från mat och vin,
kör honom med sitt anhang ut,
och se'n med en ovänlig min
ryck remmarn ur hans trut.
Tycker du ...

8

Säg, är du nöjd? min granne, säg,
så prisa värden nu till slut.
Om vi ha en och samma väg,
så följoms åt; drick ut!
Men först med vinet, rött och vitt,
för vår värdinna bugom oss,
och halkom se'n i graven fritt
vid aftonstjärnans bloss.
Tycker du ...

Måltidssång

Fredmans Sång Nr:o 21

1
Så lunka vi så småningom
från Bacchi buller
och tumult -
när döden ropar:
Granne, kom,
ditt timglas är nu fullt!
Du gubbe,
fäll din krycka ner,
och du, du yngling,
lyd min lag:
den skönsta nymf,
som åt dig ler,
inunder armen tag.

Refr.:

Tycker du,
att graven är för djup,
nå välan,na,
så tag dig då en sup,
tag dig se(da)n
dito en, dito två, dito tre,dito
så dör du nöjdare.

2

Du vid din remmare
och press,
rödbrusig
och med hatt på sned,
snart skrider fram
din likprocess
i några svarta led.
Och du som pratar där
så stort,
med band och stjärnor
på din rock,
re(da)n snickarn
kistan färdig gjort
och hyvlar på dess lock.

Tafelgesang

Fredmans Lied Nr. 21

So trotten wir [so] allmählich
von Bacchus' Lärmen
und Tumult -
da der Tod ruft:
Nachbar, komm,
dein Stundenglas ist nun voll!
Du Alter,
lass deine Krücke fallen,
und du, du Jüngling,
folg meinem Gebot:
die schönste Nymphe,
die dir zulächelt,
unter den Arm nimm (sie).

Denkst du,
dass das Grab zu tief ist,
wohlan,
so nimm dir da einen Schluck,
nimm dir dann
einen, dito zwei, dito drei,
so stirbst du fröhlicher.

Du bei deinem Römer (*Weinglas*)
und (an der) Kelter,
hitzköpfig
und mit (dem) Hut schräg (auf),
bald schreitet voran
dein Leichenzug
in einigen schwarzen Reihen.
Und du, der du da redest
so groß(mäulig),
mit (Ordens-)Band und Sternen
auf deinem Rock,
schon der Schreiner
den Sarg fertig gemacht (hat)
und hobelt an dessen Deckel.

3

Men du som
med en trumpen min
bland riglar, galler,
järn och lås dig vilar
på ditt penningskrin
inom din stängda bås;
och du som svartsjuk
slår i kras buteljer,
speglar och pokal,
bjud nu god natt,
drick ur ditt glas
och hälsa din rival;

4

Och du som
under titlars klang
din tiggarsstav
förgyllt vart år,
som knappast har,
med all din rang,
en skilling till din bår;
och du som ilsken,
feg och latfeig
fördömer vaggan,
som dig välft,
och ändå dagligt är plakat
till glasets sista hälft;

5

Du som
vid Martis fältbasun
i blodig skjorta
sträckt ditt steg;
och du som tumlar
i paulun (*fra. Pavillon*)
i Chloris armar feg;
och du som
med din gyldne bok
vid templets genljud

reser dig,
som rister huvud(et),
lärd och klok,
och för mot avgrund krig;

Aber du, der du
mit einer mürrischen Miene
zwischen Riegeln, Gittern,
Eisen und Schlössern dich ausruhst
auf deiner Geldtruhe
in deinem versperrten Gelass;
und du, der du eifersüchtig
schlägst in Scherben Flaschen,
Spiegel und Pokal,
entbiete nun gute Nacht,
trink aus dein Glas
und grüße deinen Rivalen;

Und du, der du
beim Klang (deiner) Titel
deinen Bettelstab,
vergoldet (hast) jedes Jahr,
der du kaum hast,
mit all deinem Rang,
einen Schilling für deine Bahre;
und du, der du wütend,
und träge
verfluchst die Wiege,
die dich barg,
und dennoch täglich besoffen bist
bis zu des Glases letzter Hälfte;

Du, der du
zu des Mars Feldposaune
im blutigen Hemd
gestraft deinen Schritt;
und du, der du (dich) tummelst
im Himmelbett
in Chloris' Armen feig;
und du, der du
mit deiner Bibel(*wörtl.* goldenen Buch)
bei des Tempels Klang der Glocken
(*wörtl.* Widerhall)

dich hochreckst,
der du schüttelst das Haupt,
gelehrt und klug,
und führst gegen (den) Abgrund Krieg;

6

Och du som
med en ärlig min
plär dina vänner
häda jämtzu
och dem förtalar
vid ditt vin
och det liksom på skämt;
och du somund
ej försvarar dem,
fastän ur deras flaskor du
du väl kan slicka dina fem,
vad svarar du väl nu?

Und du, der du
mit einer ehrlichen Miene
pflegst deine Freunde
verspotten immerzu
und sie verleumdest
bei deinem Wein
und das gleichsam zum Spaß;
du, der du
sie nicht verteidigst,
obwohl aus deren Flaschen du
du wohl schlecken kannst deine Fünfe,
was antwortest du wohl jetzt?

7

Men du som
till din återfärd,
ifrån det
du till bordet gick,
ej klingat för
din raska värd,
fastän han ropar: Drick!
Driv sådan gäst
från mat och vin,
kör honom med sitt anhang
ut, och se(da)n
med en ovänlig min
ryck remmarn ur hans trut.

Aber du, der du
bis zu deiner Heimfahrt,
von dem (Moment an, da)
du zu Tische gingst,
nicht zugeprostet
deinem beflissenen Gastgeber,
obwohl er ruft: Trink!
Treibt solchen Gast
von Speise und Wein,
jagt ihn mit seinem Anhang
hinaus, und dann
mit einer unfreundlichen Miene
reißt den Becher aus seinem Maul.

8

Säg, är du nöjd?
min granne, säg,
så prisa värden nu till slut.
Om vi ha
en och samma väg,
så följoms åt; drick ut!
Men först med vinet,
rött och vitt,
för vår värdinna
bugom oss,
och halkom se(da)n
i graven fritt
vid aftonstjärnans bloss.

Sag, bist du zufrieden?
mein Nachbar, sag,
dann preise den Wirt nun zum Schluss.
Wenn wir haben
ein und denselben Weg,
so lass uns zusammen gehen; trink aus!
Aber erst mit dem Wein,
rotem und weißem,
vor unserer Gastgeberin
wollen wir uns verneigen,
und wollen dann rutschen
frei (weg) ins Grab
beim Schein des Abendsterns.

SG/VDL/JL/KH/IS 111296